

Než pak nemohl žal. úřad zasáhnouti do práv stěžujícího si vydržovatele školy, když proti jeho stanovisku omezil poskytnutí zálohy na dobu kratší, než jak bylo žádáno.

Č. 10.075.

Zaměstnanci veřejní. — Církevní věci: § 8 zákona č. 80/28 neposkytuje právního nároku na příplatek k zaopatřovacím platům tam normovaný.

(Nález ze dne 15. října 1932 č. 15.454.)

V ě c: Marie B. v Ě. proti ministerstvu školství a národní osvěty o výplaty příplatku podle zák. č. 80/28.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Helena B., 75letá dcera po řeckokatolickém faráři, zemřelém roku 1900, nemajetná, odkázaná na pensi ročních 96 Kč od správy řeckokatolické eparchie v Užhorodě, a na mimořádnou výpomoc ročních 250 Kč, vyplácenou zemským úřadem v Užhorodě, žádala podáním ze 7. prosince 1928 u tohoto zemského úřadu, aby jí byl k dosavadním jejím požitkům církevním povolen příplatek 3000 Kč ročně podle § 8 zák. č. 80/28 s platností ode dne 1. ledna 1928. Rozhodnutím min. škol. ze 14. května 1929 bylo vyhověno této žádosti prozatím na dobu ode dne 1. ledna 1928 do dne 31. prosince 1930 s doložením, že výplata se má díti měsíčně předem, pokud však jde o období minulé, tedy najednou.

Dne 24. července 1929 došlo zemskému úřadu v Užhorodě oznámení ordinariátu eparchie Mukačevské v Užhorodě ze 17. července 1929, že Helena B. zemřela dne 8. března 1929. Podle úmrtního zápisu, sepsaného notářským úřadem v Ě. dne 11. března 1929, zemřela tam dne 8. března 1929 Helena B. ve stáří 79 let nezanechavši majetku ani posledního pořízení, a jejími zákonitými dědici byli: 1. bratr Dr. Jiří B. v Budapešti, 2. sestra Marie B., provdaná za Jana E. v Ě., 3. Vilma I., provdaná za Julia A. v O. v Maďarsku jako dcera po zemřelé sestře Regině B., provdané I. a 4. Vojtěch Z. v N., jakožto syn po zemřelé sestře Gizele B., provdané Z. z Ě. Ve spisech jest založeno ověřené prohlášení Dra Jiřího B., podle něhož se vzdává dědického práva po Heleně B. ve prospěch Marie E. v Ě.

Přípisem z 9. srpna 1929 sdělil zemský úřad v Užhorodě žal. úřadu, že Helena B. zemřela dne 8. března 1929, že výplaty povoleného jí příplatku se domáhá její sestra, provdaná za Jana E., jako zákonná dědička pozůstalosti, z důvodů, že zemřelou Helenou B. živila a veškeré výlohy pohřební hradila ze svých prostředků, resp. mužových, a žádal o sdělení, zdali onen příplatek za dobu ode dne 1. ledna 1928 do dne 31. března 1929 může žadatelce vyplatiti.

Na to vydal žal. úřad nař. rozhodnutí, podle něhož bere zpět svůj výnos ze 14. května 1929, jímž byl povolen Heleně B. příplatek podle zák. č. 80/28 v částce 3000 Kč ročně, čímž stává se i žádost Marie B. bezpředmětnou.

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost uplatňuje, že Helena B. měla nárok na výplatu uvedeného příplatku, poněvadž zák. č. 80/28 vstoupil v platnost již za jejího života, a že proto nárok ten přešel dědictvím na st-lku.

Podle zák. z 24. května 1928 č. 80 Sb., jak plyne z jeho § 8 odst. 1, jest min. škol. poskytnuta pouze možnost za určitých podmínek, aby povolilo příplatek k zaopatřovacím platům, není však zákonem stanoven nikomu právní nárok na takové povolení.

Poněvadž pak výměr žal. úřadu ze 14. května 1929 nebyl doručen ani Heleně B., ježto byl vydán teprve po jejím úmrtí, k němuž došlo dne 8. března 1929, ani st-lce, jak sama v souhlase s obsahem správních spisů ve stížnosti uvádí, nevzešel nárok na onen příplatek ani z tohoto správního aktu. Poněvadž tedy ani ze zákona samého ani ze správního aktu, jak dovozeno, nijaký nárok na onen příplatek nevzešel ani Heleně B. ani její pozůstalosti, pokud se týče dědičce, nemá nároku onoho ani st-lka, která uplatňuje tvrzený nárok pouze jako dědička po Heleně B., a proto nebylo ani nijaké zákonné překážky, aby cit. výměr ze 14. května 1929 byl odvolán. Proto nebylo nař. rozhodnutím porušeno nijaké st-lčino subj. právo.

Č. 10.076.

Pojištění pensijní (Slovensko): Služební poměr jako předpoklad pojistné povinnosti podle § 1 zák. č. 89/20.

(Nález ze dne 15. října 1932 č. 15.625.)

Prejudikatura: Boh. A 8550/30; 3977/24, 4330/25, 7548/28, 8550/30, 8582/30, 9144/31, 9389/31.

Věc: Josef M. v B. (adv. Dr. Leopold Langer v Praze) a všeobecný pensijní ústav v Praze proti ministerstvu sociální péče (za zúč. firmu Singer Sewing Machine Company v Praze adv. Dr. Maxmilián Leiser z Prahy) o pensijní pojištění.

Výrok: Stížnosti se zamítají pro bezdůvodnost.

Útraty se straně zúčastněné nepřisuzují.

Důvody: Zemská úřadovna Všeobecného pensijního ústavu v Bratislavě prohlásila výměrem z 10. června 1924 st-le Josefa M. jako agenta v jeho zaměstnání u firmy Singer Sewing Machine Company v Bratislavě od 5. května 1924 za pojištěním povinna. Námitky, jež firma proti výměru tomu podala, býv. župní úřad v Bratislavě zamítl. Na odvolání firmy min. soc. péče nař. rozhodnutím v odpor vzaté rozhodnutí župního úřadu, jakož i výměr Zemské úřadovny zrušilo a vyslovilo, že J. M. nepodléhá od 5. května 1924 pojistné povinnosti, ježto není k firmě v poměru služebním (§ 1151 o. z. o.), takže chybí nezbytný předpoklad pro pojistnou povinnost, stanovený v § 1 odst. 1 pens. zák. Podle § 1151 o. z. o. jsou podstatnými znaky služebního poměru závazek konati práce (služby) na straně jedné a závazek platiti úplatu na straně druhé. Z tohoto závazku vyplývá určitá podřízenost osoby první osobě druhé, t. j. osoba ona je povinna po určitou dobu konati určité práce pro druhou osobu, a této přísluší nárok na vykonávání